

DECIZIA NR. 412

Directia generala a finantelor publice, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice, prin adresa, inregistrata la D.G.F.P., cu privire la contestatia formulata de catre X.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice in Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care s-au stabilit de plata accesorii aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art 207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in raport de comunicarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii, conform confirmarii de primire existenta in copie la dosar si de data depunerii contestatiei la posta, conform plicului existent la dosarul contestatiei .

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205, 207 si 209 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. prin Biroul de Solutionare a Contestatiilor este investita sa solutioneze contestatia formulata de catre X.

I.D-I X formuleaza contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii si solicita admiterea contestatiei si anulara actului administrativ fiscal din urmatoarele motive:

-Sumele prevazute in decizia contestata reprezinta accesorii aferente unui debit contestat in instanta;

-actul administrativ fiscal contestat nu indeplineste conditiile de forma si fond prevazute de art.43 din Codul de procedura fiscala respectiv decizia contestata nu cuprinde motivele de fapt si de drept si mentiunile privind audierea contribuabilului.

In conditiile in care actul administrativ fiscal nu este motivat, contestatorul sustine ca nu a putut formula o aparare exhaustiva si aceasta cu atata mai mult cu cat nu s-a procedat la ascultarea contribuabilului.

Invoca in sustinere prevederile art.24 din Constitutie potrivit caruia dreptul la aparare este garantat iar nemotivarea masurilor luate de organul fiscal l-a pus in imposibilitatea de a se apara, neavand cum sa determine baza la care s-au calculat accesoriile.

Sustine ca a contestat in instanta debitul asupra caruia au fost calculate accesoriile in cauza.

Pentru motivele prezentate, X solicita admiterea contestatiei si anulara actului administrativ fiscal contestat.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice au stabilit in sarcina d-lui X, dobanzi aferente contributiei la asigurari sociale de sanatate in conformitate cu prevederile art.119 si 120 din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare.

Din anexa la decizie rezulta ca accesoriile au fost calculate pe perioada 31.05.2012-31.12.2012 asupra debitului individualizat de plata prin Decizia de impunere emisa de Casa de Asigurari de Sanatate.

III. Luand in considerare constatările organelor fiscale, susținerile contestatorului, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificării, se retin urmatoarele:

1. In ceea ce priveste capatul de cerere privind incalcarea regulilor de procedura referitoare emiterea actului administrativ fiscal contestat respectiv Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii:

In contestatia formulata X sustine ca actul administrativ fiscal contestat a fost intocmit cu incalcarea dispozitiilor dispozitiilor art.43 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala in sensul ca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nu contine motivele de fapt si de drept precum si mentiuni privind audierea contribuabilului.

In ceea ce priveste incalcarea art.43 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, mentionam:

La art.43 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, se prevede :

"(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;*
- b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;*
- c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;*
- d) obiectul actului administrativ fiscal;*
- e) motivele de fapt;*
- f) temeiul de drept;*
- g) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;*
- h) ștampila organului fiscal emitent;*
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;*
- j) mențiuni privind audierea contribuabilului."*

De asemenea, la art.41 din același act normativ este stipulat:

"Noțiunea de act administrativ fiscal

În înțelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale."

La art.87 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata, se prevede:

"Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă."

La art.88 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata, se prevede:

“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;”

In speta este contestata Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, emisa de organul fiscal din cadrul A.F.P. in conformitate cu prevederile art.119, art.120 din O.G. Nr.92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare coroborat cu prevederile Ordinul nr.1850/2009 privind modificarea si completarea Ordinului presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 1.438/2009 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectarii creantelor fiscale.

Analizand elementele pe care trebuie sa la contina decizie referitoare la obligatiile de plata accesorii in raport de prevederile Ordinul nr.1850/2009 privind modificarea si completarea Ordinului presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 1.438/2009 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectarii creantelor fiscale, se retine ca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii contestata de catre X a fost emisa in conformitate cu aceste prevederile legale.

Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii contine si anexa la decizie care cuprinde toate elementele prevazute de acest ordin .

In consecinta, actul administrativ fiscal contestat, in speta Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii a fost intocmita cu respectarea prevederilor legale aplicabile in materie, motiv pentru care sustinerile societatii contestatoare referitoare la incalcarea conditiilor procedurale prevazute in Codul de procedura fiscala, vor fi respinse.

2.Referitor la accesoriile contestate de catre X, cauza supusa solutionarii este daca D.G.F.P. prin Biroul de Solutionare a Contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei referitoare la accesoriile stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii in conditiile in care Decizia de impunere emisa de Casa de Asigurari de Sanatate , prin care s-a stabilit debitul de plata asupra caruia s-au calculat accesoriile contestate , a fost contestata in instanta.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice au stabilit de plata, in sarcina X dobanzi asupra sumei contributii la asigurari sociale de sanatate, neachitate.

Din anexa la decizie rezulta ca accesoriile au fost calculate pe perioada 31.05.2012-31.12.2012 asupra debitului individualizat de plata prin Decizia de impunere.

Dobanzile au fost calculate in conformitate cu prevederile art.119 si 120 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, care prevad:

-art.119

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).”

-art.120

“(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Analizand documentele existente la dosarul contestatiei se retin urmatoarele:

Dobanzile, contestate de catre X sunt aferente debitului reprezentand contributii la asigurari sociale de sanatate, stabilit de plata prin Decizia de impunere emisa de Casa de de Asigurari de Sanatate.

In referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, organul fiscal din cadrul A.F.P. precizeaza ca, in conformitate cu prevederile art.V alin.(4) din OUG nr.125/2011 pentru modificarea si completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal , Casa de Asigurari de Sanatate a transmis dosarul pe numele X, din care rezulta ca persoana fizica in cauza figureaza in evidentele casei de sanatate cu obligatii fiscale, care se compun din:

-contributii la asigurari sociale de sanatate

-dobanzi aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate de plata, calculate pana la data de 31.05.2012

-penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate de plata, calculate pana la data de 31.05.2012

Accesorile stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii sunt aferente perioadei 31.05.2012-31.12.2012.

In contestatia formulata, X sustine ca a formulat actiune in instanta pentru suma pretinsa de Casa de Asigurari de Sanatate.

Prin adresa inregistrata la D.G.F.P., urmare a adresei D.G.F.P., X comunica urmatoarele:

“Hotararea pronuntata in dosarul civil aflat pe rolul Tribunalului nu a fost redactata inca de catre instanta de judecata.

Prin prezenta hotarare a fost admisa in parte cererea noastra, fiind exonerati de la plata penalitatilor si dobanzilor; la momentul la care va fi redactata hotararea vom formula recurs impotriva acesteia.”

Se retine astfel ca Tribunalului prin Hotararea pronuntata in dosarul, a admis partial actiunea formulata de catre X; dupa cum sustine contestatorul instanta a admis cererea cu privire la plata dobanzilor si penalitatilor, mentinand ca datorat bugetului asigurarilor sociale de sanatate, debitul stabilit prin actul administrativ fiscal contestat.

De asemenea, in adresa transmisa, contestatorul sustine ca impotriva Hotararii pronuntata de Tribunalul Brasov, va formula recurs.

Astfel, in conditiile in care Decizia de impunere prin care s-a stabilit debitul de plata asupra caruia au fost calculate dobanzile , contestate de catre X, face obiectul altei judecati, in speta se vor aplica prevederile art.214 din Codul de procedura fiscala, potrivit caruia:

“1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea contestației atunci când aceasta depinde în tot sau în parte de existența sau inexistența unui drept ce face obiectul unei alte judecări.

În condițiile în care dobanzile reprezintă măsura accesorie în raport de debitul stabilit suplimentar de plată prin Decizia de impunere și care face obiectul altei judecări, D.G.F.P. - Biroul de soluționare a contestațiilor, nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației cu privire la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii prin care s-a stabilit dobanzile .

Prin urmare, se va suspenda soluționarea contestației formulată de către X, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii prin care s-au stabilit dobânzi asupra debitului, supus unei alte judecări.

Procedura administrativă va fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv la momentul soluționării irevocabil, de către instanța de judecată a dosarului.

Pentru cauza în speta sunt aplicabile prevederile art.216 alin.(4) din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care dispune:

"(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214."

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.119, 120, art. 214 și 216 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală se,

DECIDE

Suspendarea soluționării cauzei referitoare la dobanzile , stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, până la pronunțarea unei soluții irevocabile cu privire la Decizia de impunere, prin care s-a stabilit suplimentar de plată ,contribuții la asigurări sociale de sănătate, asupra cărora au fost calculate dobanzile în speta;procedura administrativă va fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor menționate în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunal în termen de 6 luni de la comunicare, conform Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.